

ли на пиві в коршмі під „золотим бичком” Із нами були: Клепало, Голка, Бабій і та Мариська. (Коли говорить про Мариську, підморгує та підсьміхаєсь). Коби ви її знали, пане судіє, то й суд оставили би а пішли за нею... (тихо). Ах, дуже перепрашаю коли се не до річи. Ось, так воно було: Мариська зробила око до Бабія. Голка всердився і назвав його... (тут прикладає руку до уст й шепоче, щоб ніхто не чув, що говорить). Я кажу до нього: чи годить ся в чесному товаристві таке говорити, а він до мене: „сиди тихо віслюку!” [тихо]. Ні, прошу велебного суду, я не маю ніякої урази до Голки і кажу се, не тому, щоб його оскаржити а лиш хочу подрібно представити цілу справу... Отже, коли Голка сказав Бабієви (говорить стиха, щоб не чути) тоді Бабій сказав Голці, що він є (тихо шепоче). Слово по слові і счинив ся крик. Я, розумієть ся, успокоюю їх... Та нараз схо